



**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

D E C I Z I E

cu privire la recurs

învinuirea lui

Anatolie Bejenari

(art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal)

(Dosarul nr. Ira-685/2023

Nr. PIGD 1-19083660-01-Ira-03052023

Recurs admis în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10) CPP, deoarece instanța de apel a aplicat o pedeapsă complementară neprevăzută de legea în vigoare la data comiterii faptei; Criticile referitoare la aplicarea art. 90 CP și a tipului penitenciarului nu se încadrează în temeiul de recurs și nu justifică casarea deciziei.

17 septembrie 2026

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Instanța de fond: Denis Guzun

Instanța de apel: Iurie Iordan, Elena Cojocari, Alexandru Gafton,
Oxana Robu, Igor Mînăscuță, Stelian Teleucă

Instanța de recurs: Vladimir Timofti, Nadejda Toma, Anatolie Țurcan,
Elena Cobzac, Iurie Diaconu

Textul corespunde originalului

**Judecând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui
Anatolie Bejenari, în numele legii,**

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,

Sergiu Stratan,

Alexandru Negru, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. Anatolie Bejenari s-a născut în anul 1973 în mun. Orhei. El a fost apărât de avocații Tudor Chirtoacă și Vasile Stăvilă.

2. Anatolie Bejenari a fost învinuit că la 14 ianuarie 2019, aproximativ la ora 13:00, a condus un autocamion de model „DAF” cu semiremorcă pe str. Șos. Hîncești 240/1 din mun. Chișinău, fără a manifesta prudență în trafic și fără păstrarea distanței corespunzătoare față de vehiculul care îl preceda. În rezultat, el a tamponat din spate autovehiculul de model „Volkswagen LT 35”, condus de Artiom Cașu, care se deplasa în aceeași direcție și vira la dreapta spre o stație alimentară. În rezultatul impactului, victima a suferit vătămări corporale grave, care au determinat decesul ei la 20 ianuarie 2019. Faptele lui Anatolie Bejenari au fost încadrate în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

3. În prima instanță cauza penală a fost examinată în procedură simplificată, conform art. 364¹ Cod de procedură penală. La 19 iulie 2019, prin [sentința](#) Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, Anatolie Bejenari a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate și condamnat la doi ani de închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Executarea pedepsei cu închisoarea a fost suspendată pe un termen de probațiune de doi ani conform art. 90 Cod penal. Instanța a indicat că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer de fapta comisă, a reparat prejudiciul și s-a împăcat cu succesorul părții vătămate. Ea a considerat că reeducarea și corectarea inculpatului este posibilă fără executarea efectivă a închisorii. Instanța a apreciat că activitatea inculpatului în calitate de șofer și întreținerea de către acesta a propriei familii, reprezintă o circumstanță excepțională conform art. 79 Cod penal. Din acest motiv lui Bejenari nu i-a fost aplicată pedeapsa complementară obligatorie. Acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

4. La 30 iulie 2019, procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Daniel Baraliuc, a depus apel. El a solicitat aplicarea unei amenzi de 2.000 de unități convenționale, cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de trei ani, precum și încasarea cheltuielilor judiciare de 3.590 de lei.

5. La 04 iunie 2020, procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu a depus apel suplimentar. El a solicitat condamnarea

inculpatului la patru ani de închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, și anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Procurorul a invocat că acuzatorul de stat din prima instanță a solicitat greșit privarea de dreptul de a conduce pentru trei ani, deoarece legea prevedea anularea acestui drept.

6. La 16 iulie 2020 [Curtea de Apel Chișinău](#) a admis apelul procurorului, a casat parțial sentința în latura pedepsei, a rejeecat cauza și a pronunțat o nouă hotărâre. Anatolie Bejenari a fost condamnat la patru ani de închisoare în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de patru ani. Instanța a dispus și încasarea cheltuielilor judiciare de 3.590 de lei. În rest sentința a fost menținută. Decizia motivată a fost pronunțată la 30 iulie 2020.

7. La 21 august 2020, procurorul Vitalie Călugăreanu a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, prin care a solicitat trimitere cauzei la rejudecare în instanța de apel. El a invocat că instanța de apel a aplicat nejustificat art. 90 Cod penal și nu a ținut cont suficient de gravitatea faptei. În opinia sa, corectarea și reeducarea inculpatului era posibilă doar prin executarea efectivă a pedepsei cu închisoarea.

8. La 25 mai 2021, [Curtea Supremă de Justiție](#) a admis recursul procurorului, a casat total decizia instanței de apel și a dispus rejudecarea cauzei de aceeași instanță, în alt complet de judecată. Curtea a constatat că instanța de apel nu a examinat apelul suplimentar al procurorului Vitalie Călugăreanu și nu a motivat suficient aplicarea art. 90 Cod penal, în raport cu gravitatea faptei și decesul victimei. Decizia motivată a fost pronunțată la 02 iulie 2021.

9. La 24 octombrie 2022, [Curtea de Apel Chișinău](#) a admis apelurile, a casat sentința în latura pedepsei, a rejeecat cauza și a pronunțat o nouă hotărâre. Anatolie Bejenari a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la doi ani de închisoare, cu privarea dreptului de conducere a mijloacelor de transport pe un termen de trei ani. În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de trei ani. Instanța a apreciat că pedeapsa de doi ani de închisoare stabilită de instanța de fond este legală și proporțională cu gravitatea faptei. Instanța a menținut aplicarea art. 90 Cod penal, însă a majorat termenul de probațiune de la doi la trei ani, în raport cu fapta și consecințele acesteia soldate cu decesul victimei. La individualizarea pedepsei s-a luat în calcul lipsa antecedentelor penale, căința sinceră, repararea prejudiciului material de către inculpat, comiterea unei infracțiuni din imprudență și aflarea la întreținerea lui Bejenari a unui copil minor și a soției bolnave. Instanța a apreciat că nu erau întrunite condițiile pentru aplicarea art. 79 Cod penal și i-a aplicat privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de trei ani. A reținut că pedeapsa

complementară este prevăzută de lege la data comiterii faptei. În rest, sentința a fost menținută. Decizia motivată a fost pronunțată la 21 decembrie 2022.

10. La 29 decembrie 2022, procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Svetlana Țurcanu a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală. Ea a solicitat casarea deciziei în partea pedepsei cu trimiterea cauzei la rejudecare. A pretins că instanța de apel nu a motivat suficient aplicarea art. 90 Cod penal, în raport cu gravitatea faptei, decesul victimei, informațiile din cazierul contravențional care atestă 10 sancționări contravenționale și conduita condamnatului. Procurorul a invocat că instanța de apel a aplicat greșit pedeapsa complementară. Legea în vigoare la data comiterii faptei prevedea anularea dreptului de a conduce mijloace de transport și nu privarea de acest drept pentru trei ani. Instanța de apel nu a corectat eroarea primei instanțe privind categoria penitenciarului, deși infracțiunea este comisă din imprudență și potrivit art. 72 alin. (2) Cod penal, executarea pedepsei urma să fie dispusă în penitenciar de tip deschis.

11. La 03 mai 2023, Curtea Supremă de Justiție a solicitat depunerea referinței la recurs. La 31 iulie 2023, avocatul Vasile Stăvilă în interesele condamnatului a depus referință și a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

12. Urmărirea penală a fost pornită la 22 ianuarie și s-a finalizat la 18 martie 2019. Prima instanță a examinat cauza în perioada 26 martie – 19 iulie 2019. Instanța de apel a examinat cauza în perioadele: 12 februarie – 16 iulie 2020 și 27 septembrie 2021 – 24 octombrie 2022. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 03 mai 2023.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

13. Cererea de recurs a fost depusă pînă la 01 septembrie 2023. La acea dată, partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală era următoarea:

„(1) Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri:

...

6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

...

10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;”

14. La 14 ianuarie 2019 partea relevantă a art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal era următoarea:

„(1) Încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății, se pedepsește cu amendă în mărime de pînă la 650 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 2 ani.

(3) Acțiunea prevăzută la alin.(1), care a provocat:

a) vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății;

b) decesul unei persoane,

se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

15. Recursul examinat a fost declarat în 30 de zile de la pronunțarea deciziei motivate a instanței de apel, adică a fost depus în termen.

16. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărîrii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decît cele invocate în recurs. De asemenea, ea nu permite instanței de recurs să verifice oportunitatea unei soluții judecătorești date de instanța de fond sau apel atît timp cît aceasta este legală (decizia CSJ nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

17. Recursul a fost depus în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală în vigoare pînă la 01 septembrie 2023, care se referă la deficiențele în motivarea hotărîrii judecătorești și, respectiv, la aplicarea pedepselor individualizate contrar prevederilor legale. Procurorul contestă suspendarea condiționată a executării pedepsei, aplicarea greșită a pedepsei complementare și stabilirea incorectă a tipului penitenciarului. Interpretarea sistemică a temeiurilor de recurs sugerează că orice critică adusă motivării pedepsei aplicate de judecător urmează a fi examinată prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală. O interpretare potrivit căreia motivarea pedepsei aplicate poate fi examinată prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală ar lipsi art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală de orice aplicabilitate practică, ceea ce este inadmisibil (încheierea nr. [1ra-1152/2023](#)). Prin urmare, recursul va fi examinat prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

18. Doar în cazul individualizării sancțiunii contrar prevederilor legale persistă temeiul de recurs stabilit de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură

penală. În recurs sunt reparate doar „erorile de drept”. Procurorul susține că instanța de apel a aplicat greșit pedeapsa complementară, deoarece legea în vigoare la data comiterii faptei prevedea anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, și nu privarea de acest drept pentru trei ani.

19. Anatolie Bejenari a comis infracțiunea la 14 ianuarie 2019. La acea dată, art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal prevedea, în calitate de pedeapsă principală, închisoarea de la trei la șapte ani și o pedeapsă complementară obligatorie sub formă de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport. Instanța de apel a reținut greșit că, la data comiterii faptei, art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal prevedea privarea de dreptul special pe un anumit termen. Aplicarea unei pedepse complementare diferite de cea prevăzută de norma penală în vigoare la data comiterii faptei reprezintă o individualizare a pedepsei contrar prevederilor legale. Această eroare de drept se încadrează în temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală. Ea poate fi înlăturată în recurs prin casarea deciziei în partea pedepsei complementare, rejudecarea cauzei și emiterea unei hotărâri noi în această parte.

20. Recurentul nu a indicat care sunt dispozițiile legale care au fost încălcate de instanța de apel la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal. El doar își exprimă dezacordul cu această soluție. Aplicarea art. 90 Cod penal ține de discreția judecătorului. Instanța poate admite recursul în temeiul pct. 10), doar atunci când nu sunt întrunite condițiile legale pentru aplicarea acestor norme. Asemenea argumente nu au fost invocate. Instanța de apel a aplicat art. 90 Cod penal după ce a constatat îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute de lege. Instanța reiterează că, începînd cu august 2024, ea a declarat inadmisibile toate recursurile în care se contesta proporționalitatea pedepsei penale aplicate legal (încheierile nr. [1ra-405/2023](#), [1ra-1008/2023](#), [1ra-1459/2023](#), [1ra-1576/2023](#), [1ra-1583/2023](#)). Prin urmare, în această parte recursul nu se încadrează în temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

21. Procurorul mai pretinde că prima instanță a stabilit greșit categoria penitenciarului în care urmează a fi executată pedeapsa principală. Potrivit art. 72 alin. (2) Cod penal, pentru infracțiunea săvârșită din imprudență executarea pedepsei închisorii urma a fi dispusă în penitenciar de tip deschis. În contextul în care, executarea pedepsei cu închisoarea a fost suspendată condiționat, eroarea admisă de curtea de apel nu a produs un careva efect. Ea poate deveni relevantă pentru condamnat doar în cazul anulării suspendării executării pedepsei. Deoarece termenul de probațiune a expirat la 24 octombrie 2025, nici această eventualitate nu mai este posibilă. Practica judiciară pe segmentul aplicării art. 72 alin. (2) Cod penal în cazul infracțiunii stabilite de art. 264 Cod penal este clară. Prin urmare, critica privind tipul penitenciarului nu justifică casarea deciziei instanței de apel, iar recursul procurorului în această parte este inadmisibil conform art. 432 alin. (2) pct. 5) Cod de procedură penală.

22. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 3), 5) și art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. d) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Svetlana Țurcanu în partea referitoare la suspendarea executării pedepsei și la categoria penitenciarului.

Admite în rest, recursul declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Svetlana Țurcanu, casează decizia Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2022, în partea stabilirii pedepsei complementare, rejudecă cauza în această parte cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care aplică lui Anatolie Bejenari, în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, pedeapsa complementară sub formă de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport.

În rest, dispozițiile deciziei din 24 octombrie 2022 se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Sergiu Stratan

Digitally signed by Negru Alexandru
Date: 2026.09.17 18:01:56 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

MOLDOVA EUROPEANĂ



Alexandru Negru